

Postni čas 2012 z bl. sestro Antonino

Da bi nas prevzelo trpljenje drugih in nas spremenilo...

Uvod

V letošnjem postnem času se posebej potrudimo, da bomo v svojem srcu srečali nekaj ljudi, ki nam govorijo o svojem trpljenju. Nanje glejmo vedno v širšem kontekstu trpljenja sveta. V Letu generalnega kapitlja se želimo posebej potruditi za pričevanje edinosti v razdeljenem svetu. Vemo, da je naš razdeljeni svet sestavljen iz posameznih človeških ran, zaradi tega tudi naše duhovno srečevanje z ranljivimi ljudmi.

Vodilna beseda za premišljevanje je vzeta iz evangelija vsakokratne nedelje – beseda, ki ima moč, da spreminja.

Molimo k blaženi sestri Antonini, da bi nam izprosila milost globoke izkušnje bolečine drugih in da bi nas to od znotraj spremenilo. Letošnje leto, 2012, mineva 70 let od smrti blažene sestre Antonine; zato molimo k njej posebej za potrebne milosti spreobrnjena in za zmožnost čutiti trpljenje drugih. Bistveno je vedno to, da ne bi bili brezbrizni za trpljenje drugih – za trpljenje drugega človeka, da bi postalo naše trpljenje ter nas spremenilo.

Da bi nas prevzelo trpljenje drugih in nas spremenilo...

Prva postna nedelja

Mk 1, 12-25

Takoj nato ga je Duh odvedel v puščavo. V puščavi je bil štirideset dni in satan ga je skušal. Bil je med zvermi in angeli so mu stregli. Ko pa je bil Janez izroččen, je šel Jezus v Galilejo. Oznanjal je Božji evangelij in govoril: »Čas se je dopolnil in Božje kraljestvo se je približalo. Spreobrnite se in verujte evangeliju!«

V dvajsetih stoletjih je bilo zaradi vere umorjenih približno 70 milijonov kristjanov. V 20. stoletju se je preganjanje kristjanov tako povečalo, kot nikoli doslej v razponu dva tisoč let, če pomislimo na krutost preganjanja, trajanje in število žrtev. In v 21. stoletju?

“V petek zjutraj, 16. decembra 2011, je bil v župniji Naše Gospe čudodelne svetinje v Kandhamal-u, v državi Orissa v severo-zahodni Indiji, umorjen katoliški katehist Rabindra Paricha. Bil je ravno na poti. Razlog za umor še ni znan. Katehist je bil znana in spoštovana osebnost.”

Tretje tisočletje že prinaša zastrašujoče vesti o stotisočih umorjenih zaradi njihove vere. Okrog 170 tisoč kristjanov umre mučeniške smrti, kar pomeni, da je vsake tri minute umorjen eden. V več kot 70 deželah sveta je kristjanom odvzeta pravica do verske svobode; 200 milijonov kristjanov je grozovito preganjanih in še drugih 350 milijonov je diskriminiranih zaradi njihove vere (prim. quarterly journal: Ways of Mission, 2011).

Blažena sestra Antonina, mučenka 20. stoletja, izprosi pri Bogu varnost kristjanom, tistim, ki oznanjajo veselo vest. Nam vsem pa izprosi milost spreobrnjenja in vedno globlje vere v evangelij, da bi ga živeli v polnosti.

Druga postna nedelja

Mk 9, 2-10

Oglasil se je Peter in rekel Jezusu: »Rabi, dobro je, da smo tukaj. Postavimo tri šotore: tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega.« Ni namreč vedel, kaj bi rekel, kajti zelo so se prestrašili. Naredil se je oblak in jih obsenčil. In iz oblaka se je zaslišal glas: »Ta je moj ljubljeni Sin, njega poslušajte!« Ko so se hitro ozrli naokrog, niso videli nikogar več, razen Jezusa samega, ki je bil z njimi.

V letih 1975-1988, ko je bil kardinal Francois-Xavier Nguyen Van Thuan iz Vietnama zaprt v Hanoju in prisiljen živeti v izoliranosti, je želel zapustiti napisana svoja dnevna premišljevanja in molitve. Zakaj? Sam je zapisal: "S pisanjem sem želel povedati vsem ljudem, kakšna milost prihaja iz izbire Jezusa... [ ] Pisal sem s svinčnikom na majhne koščke grobega papirja koledarja... Iz starega časopisa sem se naredil blokec in nanj napisal: Vaje v tujem jeziku. Pisal sem v italijanščini. Vsa besedila sem pustil v obliki, v kateri sem jih dan za dnem pisal v ječi, brez spreminjanja. Svoje zapiske, napisane na odpadlem papirju, sem dajal otroku iz vasi, ki jih je doma prepisal v šolski zvezek." Na ta način so nadškofove besede brali v najbolj oddaljenih kotičkih diaspore trpinčenega naroda. (prim. Van Thuan, Molitve upanja, Katowice, 2011)

Blažena sestra Antonina, ki si bila jetnica v 1940-tih letih, prosimo te, izprosi nam milost notranjega miru ob našem soočanju s krivnicami, nerazumevanjem in trpljenjem. Prosi za mnoge današnje ljudi in jim izprosi milost hvaležnosti v takih trenutkih, ko so zapuščeni v jetniški celici in se zdi, da ne morejo v sebi najti niti žarka upanja. Izprosi upanja nam vsem!

Da bi nas prevzelo trpljenje drugih in nas spremenilo...

Tretja postna nedelja

Jn 2, 13-25

Ko je bil med praznikom pashe v Jeruzalemu, so mnogi začeli verovati v njegovo ime, ker so videli znamenja, ki jih je delal. Jezus pa se jim ni zaupal, ker je vse poznal in ker ni bilo treba, da bi mu kdo pričeval o človeku; sam je namreč vedel, kaj je v človeku.

Luzia iz Paragvaja pripoveduje svojo zgodbo: že deset let sem tukaj sama. Ne morem brati – nikoli nisem imela priložnosti, da bi se učila. V začetku sem še bila sposobna kaj narediti zase; v zadnjem času čakam na druge, da mi pomagajo. Moje oči so slabe; slabo slišim, kar me močno ločuje od drugih, od sveta. Tudi hodim težko.

Vem, da milijone ljudi po svetu živi v takem položaju, kot je moj. Ustvarjamo verigo solidarnosti – solidarnosti v trpljenju in medsebojni ljubezni. Ta osamljenost je težka; dnevi so zelo dolgi; včasih kdo vstopi za pogovor. Toda čeprav je težko, kljub temu občutek solidarnosti z drugimi, ki so v podobni situaciji, utrjuje moje upanje. Obenem pa pogosto razmišljam o pomenu svojega življenja. Ali še lahko dam drugim kaj od sebe? Kakšen pomen ima moje življenje? Morda samo ta solidarnost v trpljenju in prepričanje, da Bog hoče, da to imam. Toda kako dolgo še?
(prim.. MHII. Zapiski z vizitacije, 1988)

Blažena sestra Antonína, posreduj za nas in nam izprosi zmožnost razumeti osamljene ljudi in misliti nanje, kako bi jim lajšali njihovo osamljenost s svojo prisotnostjo, pomočjo in molitvijo. Izprosi nam milost, da jih bomo razumeli, ko govorijo o svojem trpljenju. Izprosi pa tudi njim smisel za pomen njihovega poslanstva.

Da bi nas prevzelo trpljenje drugih in nas spremenilo...

Četrta postna nedelja

Jn 3:14-21

»Sodba pa je v tem, da je prišla luč na svet in so ljudje bolj ljubili temo kakor luč, kajti njihova dela so bila hudobna. Kdor namreč dela húdo, sovraži luč in ne pride k luči, da se ne bi pokazala njegova dela. Kdor pa se ravna po resnici, pride k luči, da se razkrije, da so njegova dela narejena v Bogu.«

Krajevna krščanska skupnost v Pakistanu je pretresena zaradi umora 18-letne Mariah Manisha. Ni se hotela spreobrniti v islam ali poročiti muslimana, 28-letnega Arif-a Guijr. Arif jo je poskušal ob reki posiliti. Tudi takrat se ni vdala. Končno jo je ustrelil. Po njenem pogrebu je delegacija muslimanov obiskala njene starše, da bi jim izrazila sožalje in „vrnila harmonijo in mir“ v skupnost.

Na stotine žensk v Pakistanu je predmet podobne krutosti; ugrabljanja, posilstvo in nasilje so metode, ki jih uporabljajo vplivni muslimani, da bi zlomili voljo krščanskih deklet. Tako nasilje izvajajo tudi nad dekleti, ki so zaposlene kot gospodinjske pomočnice. Cerkev v Pakistanu si prizadeva, da bi opozorila javnost na stiske, ki jih trpijo ženske in jim dala njihove resnične pravice (glej, tednik: Katoliški nedeljski časopis, 49,6).

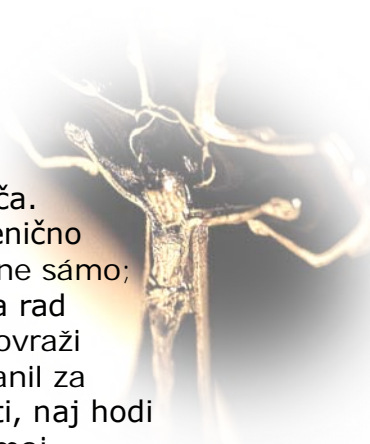
Blažena sestra Antonína, tako dovzetna za stiske žena in deklet, izprosi nam milost poguma, da bomo videli luč in izpolnili zahteve resnice in pravičnosti. Naj dosežemo dar solidarnosti in sočutja s trpljenjem obupaných žena po svetu.

Da bi nas prevzelo trpljenje drugih in nas spremenilo...

Peta postna nedelja

Jn 12:20-33

“Prišla je ura, da se Sin človekov poveliča. Resnično, resnično, povem vam: Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo; če pa umre, obrodi obilo sadu. Kdor ima rad svoje življenje, ga bo izgubil; kdor pa sovraži svoje življenje na tem svetu, ga bo ohranil za večno življenje. Če kdo hoče meni služiti, naj hodi za menoj, in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik. Če kdo meni služi, ga bo počastil Oče...”

Živimo v svetu, ki je poln poceni orožja, sovraštva, nerazumevanja in neumnosti. In če nam ne uspe, da bi dosegli drug drugega in govorili drug z drugim, bomo drug drugega uničili. Vendar pa moremo poskušati živeti drugače.

Pričevanje otroka-vojaka: 16-letna Susan iz Ugande pripoveduje: »Eden od fantov je skušal zbežati, a je bil ujet... Pet mož je teptalo njegovo telo. Roke je imel zvezane v zapestju. Nam, otrokom, so rekli, da ga moramo ubiti s palicami. Postajalo mi je slabo. Fanta sem poznala, ker sva bila iz iste vasi. Nisem ga hotela ubiti, zato sem se uprla. Toda vojaki so grozili, da bodo ubili tudi mene. Bilo me je strah. Vame so uperili puške; nisem imela izbire. Naš prijatelj je umrl.« Čeprav se nam zdi, da se to dogaja daleč stran od nas, vseeno čutimo to bolečino (prim. članek o "Dečki-vojaki"; napisal P.J. Augustyn, SJ, WAM 2000).

Blažena sestra Antonína, zelo si imela rada otroke. Prosi za nas, da bi tudi mi v sebi čutili trpljenje »otrok.vojakov«. Naj njihovo življenje, vrženo v zemljo kot seme, obrodi sad za svet. Našemu ljubečemu Bogu izročamo vse otroke sveta, ki so zlorabljeni. Blažena sestra Antonína, posreduj za nas, da bi imeli pogum živeti drugače.

Šesta postna nedelja

Mk 15, 1-39

Pripeljali so ga na kraj, ki se imenuje Golgota, kar v prevodu pomeni Kraj lobanje. Dajali so mu vina, pomešanega z miro, vendar ga ni vzel. In križali so ga in si razdelili njegova oblačila, tako da so žrebali zanje, kaj naj bi kdo vzel. Bilà je tretja ura, ko so ga križali. Napis o njegovi krivdi se je glasil: »Judovski kralj.« In z njim so križali dva razbojnika, enega na njegovi desnici in enega na njegovi levici.

Karin iz Kenije joka in nam pripoveduje: že štiri dni nisem ničesar jedla. Žejna sem. Izgubljena sem. Ne vem, kje je moja mama. Ne vem, če je še živa. Kje je? Ali mi morete pomagati? Ali razumete, kaj pomeni biti lačen? In: ali veste, kaj pomeni biti sam tukaj in samo tukaj, ker nimam doma? In mame ni. Mame nimam... (prim.. MHil. Zapiski z vizitacije, 1994)

Iz podatkov ob koncu leta 2008 je bilo razvidno, da 963 milijonov ljudi na svetu trpi zaradi podhranjenosti in lakote. Okrog 25 tisoč ljudi umre zaradi podhranjenosti vsak dan, med njimi 18 tisoč otrok, 850 milijonov ljudi pa gre spat s praznim želodcem. Vsake 3,6 sekunde umre en človek na svetu zaradi lakote.

Blažena sestra Antonína, ti si doživljala lakoto. V ječi si s svojimi sojetnicami delila dnevno porcijo kruha, vedno pa si imela posebej srce za revne otroke. Prosi za nas milosti, da bi razumeli tiste, ki nas prosijo za kos kruha in da bi nas bolelo, kadar ne moremo pomagati.

Da bi nas prevzelo trpljenje drugih in nas spremenilo...

Da bi nas prevzelo trpljenje drugih in nas spremenilo...

pripravile sestre Poljske province